

Gemeente van onze nieuwgeboren Heer!

Kerst.

Het heeft altijd wat voeten in aarde.

Een aanloop van drukte, rennen, boodschappen doen, kokkerellen, bellen wie waar welke kerstdag.

Of lijdzaam aanzien hoe iedereen rent, vanachter je raam. En afwachten hoe het dit jaar zal verlopen.

En dan ineens is het kerst, is deze kerstviering een moment van rust.

Stil worden, je gewaar worden, bewust worden: waar het werkelijk om draait. Niet om de bijzaken, randzaken, zoals kerstversiering, of eten.

Maar van iets diepers:

Geraakt worden. Hier in deze kerstviering.

Door de liederen, de heilige sfeer, kerstboodschap, de stilte of schoonheid.

Besef: Hier draait het allemaal om.

Kerst is kerst niet, als we hier niet zijn,

hier niet bij stilstaan.

Het in verwondering, dankbaarheid mogen vieren.

Daar in die verwondering, wordt het kerstkind in ons geboren.

Wordt het Woord vlees.

Niet ver weg, maar juist in onze eigen leven. In de rimpels van ons bestaan.

Misschien roept kerst bij sommigen van u nostalgische gevoelens op. Een verlangen naar vroeger, of naar een langer aanhouden van de sfeer.

Sommigen van u zullen misschien zeggen "Ik zal blij zijn als de feestdagen weer voorbij zijn". Al die drukte.

Of al die verplichtingen, verplichte gezelligheid.

Of juist een periode waarin het extra stil is, waarin je bezoek of telefoon verwacht, die niet komt..

Bij beiden is het belangrijk te realiseren dat we bij kerst niet teveel naar ons wensbeeld moeten kijken, dat het vaak lijkt dat bij anderen kerst altijd fijner, leuker is. Of ons mee laten slepen door drukte, boodschappen.

Misschien vraagt de geboorte en komst van Christus ons wel om eens niet te kijken naar hoe het vroeger was- met al die volle kerken en jeugd. Of hoe het bij andere families is, zonder stroefheid, moeizame gesprekken, of kinderen die te druk zijn om te komen.

Kerst is pas kerst als het hier en nu iets in jezelf raakt, in beweging brengt, iets blijvend iets in gang zet.

Als een nieuwe humaniteit.

Het Woord dat vlees wordt, bij ieder van ons anders:

Afhankelijk van jouw leven, je omstandigheden. Juist in verschil, juist in de rimpels van jouw bestaan.

Dat de boodschap van Kerst zich werkelijk in je ziel nestelt, in jouw leven een plek krijgt, levend wordt, doorleefd wordt.

Als een kiezel die in het water wordt gegooid- met steeds wijdere kringen.

-stilte-

Maar er zit ook iets controversieels aan Zijn komst:

Dat het niet in paleizen ter wereld komt, maar op vreemde, donkere plekken.

Als ware het een ondergrondse beweging, of onkruid, dat telkens op de meest vreemde, dorre plekken opduikt.

Als we iets leren van Zijn komst- dan zit het hem in de tegenstrijdige:

Dat de vrede op aarde komt als klein, het kwetsbaar.

Dat Gods Zoon als hulpbehoevend, klein, kwetsbaar op aarde kwam.

Niet in een paleis, zelfs niet in een kerk, maar in een flat in de Bijlmer.

Niet bij de koning, de quote 500, maar hier bij Moveaa.

Niet als cadeau of kerstversiering, maar als wond?

Dat kleine kwetsbare kind heeft ons nodig.

En brengt ons in wonderlijke omstandigheden samen:

Alsof president Trump, Poetin en Erdogan samen op weg gaan naar Bethlehem, en daar op een groep gele hesjes stuiten.

Niet in een paleis, maar in een stal.

Niet op een VN of wereldtop, met veel pers en fake news,

Maar juist in de rimpels van ons eigen leven, een soms teleurstellende, verdrietige, kille wereld.

In die donkere wereld, vol honger, pijn en leed wordt het mensenkind geboren. Heeft het mensen nodig: onderdak, eten, warmte, genegenheid bescherming.

Er worden dringend mensen gevraagd!

Mensen te midden van mensen.

Zeg dus niet: Waar daalt vrede op aarde neer.

Maar waar kan ik Hem helpen: als een voederbak of herberg zijn voor die vrede?

Het doorgeven?

De kwetsbaarheid van Christus is als een haakje, of als klittenband:

Het komt ons onder wonen, nestelt zich in ons en hecht ons aan elkaar:

Het heeft mensen nodig.

Het geeft mensen de kans om mee te doen.

Als een soort crowd funding: Dat je in de gelegenheid wordt gesteld om mee te doen, deel te worden, bij te dragen, samen te werken, in onderlinge verbondenheid en saamhorigheid.

Daar wordt Christus geboren. Is het Woord vlees geworden op aarde.

Onder ons mensen:

Raakt het ons, brengt het ons in beweging.

Worden we stil, meegevoerd, begrijpen we de essentie van kerst. Van Zijn boodschap.

Wat echt belangrijk is in ons leven.

Komen we zelf in beweging:

Worden we meegevoerd als door een tsunami van liefde, vrede, hoop.

Worden we teruggevoerd naar Zijn bron. Telkens weer.

Om steeds weer opnieuw te leren en te begrijpen.

Dat God ons mensen nodig heeft om de wereld menselijker te maken.

Dat het dan pas echt kerst wordt:

In onszelf, in onze families, gezinnen, buurten, wijken en woonplaatsen.

In het klein, in het verborgene, in mezelf.

Door geduld, aandacht, betrokkenheid, luisteren.

Door te herstellen, blijven zoeken naar verbinding, daar waar we gekwetst, gebroken zijn.

Door het goddelijke in mijzelf te zien, in de ander.

Door de zachte krachten te laten overwinnen.

Daar wordt het werkelijk kerst.
Daar wordt Gods Woord vlees, komt het tot leven.
Komt de vredevorst onder ons en in ons wonen.

Als klein kwetsbaar zaadje van geloof-hoop, liefde en vrede.
Juist in de puinhopen van het leven, de donkere plekken van bestaan, in onze kwetsbaarheid.
Met geheime daden van goedheid, vergeving, van liefde.

Telkens weer.

Zo komt de Mensenzoon op aarde,
Zo komt hij onder ons mensen wonen,
Geeft Hij zijn leven:
voor u, voor ons, voor alle mensen op aarde!

Zalig kerstfeest!
Amen.